

APHORISMEN.

Tot slagen in de praktijk behoort ieder den weg naar het succes te leeren kennen.

Verzeker U een goede vakkundige opleiding, verwaarloos niet, aldus doende, uwe algemeene geestelijke ontwikkeling.

Vakkennis en bedrevenheid zijn onmisbare factoren, doch onvoldoende tot vorming van een min of meer compleet mensch.

Tracht in den omgang met uwe patienten steeds de meerdere in geestesontwikkeling te zijn, doch speelt niet voor geestelijke proleet.

Behandel uwe groote patienten als kleine kinderen en uw kleine patienten als groote menschen.

Een zindelijke omgeving, een goed humeur, scherpe boren en excavatoren, een lichter hand en een gepast woord scheppen de sfeer van sympathie, welke tusschen patient en tandarts hoort te bestaan.

Gedurende de behandeling denke men niet aan geld.

Wees tot en met het zenden der rekening de beste vriend van uw patient.

Met het goed en tijdig honoreeren uwer declaratie kan de patient uw vriendschap beantwoorden, want deze kan niet van een kant komen.

De tandarts is geen filantroop — wel hulpvaardig.
De patient is hulpbehoevend, de tandarts hulpbiedend.

Voor zijn diensten eischt de tandarts vergoeding, die hem in staat behoort te stellen, onbezorgd te leven, opdat al zijn tijd en kunnen den patienten gewijd zij.

De vrees voor armoede is de groote drijfveer tot werken, met de daaraan verbonden belooning.

Indien gij vermoeid zijt, begin dan geen inspannenden arbeid.

Is de tandarts den patient antipathiek dan neemt deze zich de vrijheid van tandarts te verwisselen; zoo heeft in het omgekeerde geval de tandarts het recht een onsympathieken patient naar een collega te verwijzen.

Wijd uw aandacht aan den patient in den stoel en niet aan de tien in de wachtkamer.

De tandarts oefent een onafhankelijk beroep uit, toch is hij afhankelijk van zijne patienten.

Neem jaarlijks een flinke vacantie, dit komt uwen patienten en uzelf ten goede.

Lees geregeld uwe vaktijdschriften, doch ook nog wat anders, want er bestaat nog wat anders.

Eenzijdig en uitsluitend vakman zijn verlaagt u tot slaaf van de praktijk.

Staak nooit uw geestelijke (wijsgeerige) ontwikkeling, daarmede verhoogt gij de achting, die het publiek uw stand dient te bewijzen.

Door het geregeld bezoeken van vakvereenigingen, toont gij belangstelling voor werk, dat ook in uw belang door anderen verricht wordt.

De liefde tot zijn vak is van nature niet ieder aangeboren, doch zij kan kunstmatig ontwikkeld worden. Uw hulp is daarbij onontbeerlijk.

Die steeds het maatschappelijk tandheelkundige werk aan anderen overlaat, parasiteert.

Er is nog veel, dat om een oplossing schreeuwt. Sluit u niet op in zelfgenoegzaamheid.
